

د افغانستان مؤقتہ اداره

د عدلي وزارت

رسمي جريده

قانون مطبوعات

د چاپ نېټه: د ۱۳۸۰ کال د کب د مياشتې (۱۸) پرله پسې گڼه (۸۰۰)

فرمان

ریاست اداره مؤقت افغانستان در مورد توشیح قانون مطبوعات

نمبر: (۸۱)

تاریخ: ۱۳۸۰/۱۲/۱ هـ. ش

ماده اول:

طرح قانون مطبوعات را با حذف پراکراف اخیر از ماده شانزدهم (تأسیس رادیو، تلویزیون و آژانس مختص به دولت است) بداخل (۹) فصل و (۴۹) ماده توشیح میدارم.

ماده دوم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

والسلام

حامد (کرزی)

رئیس اداره مؤقت افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

قانون مطبوعات

فصل اول

احکام عمومی

ماده اول:

این قانون به تأسی از حکم ماده سی و یکم قانون اساسی سال ۱۳۴۳ هـ. ش و رعایت ماده نهمین میثاق بین المللی حقوق بشر، به منظور تأمین حق آزادی فکر و بیان و تنظیم مطبوعات در کشور، وضع گردیده است.

ماده دوم:

اهداف این قانون عبارت اند از:

۱- فراهم کردن زمینه مناسبی که به اساس آن اتباع کشور بتوانند فکر و احساس خود را توسط گفتار و نوشته، رسم، تصویر، ثبت روی نوار، تمثیل، حرکت و سایر پدیده های ادبی و هنری اظهار کنند و مطالب را به طبع و نشر برسانند.

۲- حمایت از اساسات دین اسلام با رعایت اصل آزادی بیان و مطبوعات مسجل در میثاق بین المللی حقوق بشر.

۳- کمک در راه انکشاف سالم مطبوعات به نحوی که این رکن جامعه بتواند هم وسیله مؤثر نشر ثقافت به اتباع کشور شود و هم آراء عامه را بصورت صادق و سودمند به جامعه منعکس نماید.

ماده سوم:

اصطلاحات آتی در این قانون معانی ذیل را دارد:

۱- مطبوعات: عبارت از آن حروف یا نقش های طبع شده است که مطلب یا صورتی را افاده نموده و شامل تمام وسائل ارتباط همگانی مانند روزنامه، جریده، مجله، رساله، کتاب موعظه، خطابه و بیانیه باشد.

- وسائل بصری: رسم، عکس چاپ شده پست کارت و پوستر.

- وسائل سمعی: ریکارد ها، نوارهای ثبت شده، سینماتوگرافی، رادیو و تلویزیون.

- وسائل اطلاعاتی: آژانس های اطلاعاتی و مطبوعاتی، نمایشگاه ها، جشنواره ها، تیاتر و سرکس.

مطبوعات در این قانون به انواع ذیل تقسیم میگردد:

الف- مطبوعات دولتی: مطبوعاتی است که متعلق به ارگانهای ثلاثه قدرت دولتی بوده و از طرف این ارگانها تمویل و تجهیز میگردد.

ب- مطبوعات گروهی: مطبوعاتی است که متعلق به سازمان سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بوده و از طرف سازمانهای متذکره تمویل و تجهیز میگردد.

ج- مطبوعات شخصی: مطبوعاتی است که متعلق به یک شخص بوده و امتیاز آنها، مطابق اصل آزادی بیان و مطبوعات دریافت نموده و از طرف خود شخص تمویل و نشر میگردد.

۲- روزنامه: نشریه است که هر روزه یا حد اقل در هفته سه روز نشر میشود.

۳- جریده: نشریه است که حد اکثر هفته دوبار نشر میگردد.

۴- مجله: نشریه است که هفته وار، پانزده روزه، ماهوار، دوماهه، سه ماهه، چهار ماهه و شش ماهه بصورت مجلد نشر میشود.

۵- بولتن: نشریه مطبوعی است که در آن اخبار فشرده رویداد های سیاسی، اقتصادی اجتماعی، و تبصره ها از طرف سازمانهای مختلف، نمایندگی های خارجی و سازمان های بین المللی مقیم کشور مطابق موازین پذیرفته شده ژورنالیزم نشر میگردد.

۶- اثر عبارت است از ژانر (گونه) های مطبوعاتی، ژانر های ادبی، رساله، کتاب، آثار تجسمی و تصویر، سناریو، طرح و دیزاین پرداخت های موسیقی و سائر پدیده های هنری.

انواع عمده اثر عبارت اند از:

ایجاد، ایجاد تحقیقی، ترجمه و اقتباس.

۷- موقوت: عبارت است از نشریه های مندرج اجزاء (۱، ۲، ۳، ۴ و ۵) این ماده.

۸- غیر موقوت: عبارت از نشریه های است که مقید به وقت معین نباشد.

۹- سالنامه: اثری است که سالانه یکبار به نشر میرسد.

۱۰- اعلان: اطلاعی است که به منظور منافع و مصالح اجتماعی، اقتصادی و تجارتي به مقصد آگاهی عامه نشر میشود.

۱۱- اعلامیه: اطلاع رسمی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است که از طرف مقامات عالی دولتی به مقصد آگاهی عامه نشر میشود.

۱۲- ابلاغیه: مطالب اطلاعی است که به حیث یک ضرورت نشر میگردد.

۱۳- مطبعه: مؤسسه اقتصادی، تخریکی و حقوقی است که طبع روزنامه ها، مجلات، کتاب ها، جرائد، ابلاغیه ها، اعلامیه ها، رسالات، اعلانات، پوسترها، پست کارت ها و غیره در آن صورت میگیرد.

۱۴- طابع: شخصی است که به اساس مالکیت یا به نماینده گی مالک، بالفعل متصدی امور مطبعه باشد.

۱۵- ناشر: شخص حقیقی یا حکمی است که اجازه طبع و نشر آثار غیر موقت را دارا میباشد.

۱۶- صاحب امتیاز: شخص حقیقی یا حکمی است که:

- به طبع و نشر وسائل مطبوع موقت مانند روزنامه، جریده، مجله و امثال آن میپردازد.

- به تأسیس و تدویر رادیو، تلویزیون، آژانس، تیاتر، سرکس، سینما، سینماتوگرافی، موسیقی، دستگاه ثبت آواز، مطبعه و مؤسسه اعلان میپردازد.

۱۷- مدیر مسؤل: شخصی است که به صورت بالفعل مسؤلیت تدویر امور مربوط به وسائل مندرج در جزء (۱۶) این ماده را به عهده دارد.

۱۸- نشر: عملیه است که توسط آن پیام وسائل مطبوع، برودکاستنگ، وسائل سمعی و بصری در معرض آگاهی عامه قرار داده میشود.

۱۹- رادیو: وسیله ارتباط همگانی سمعی است که برنامه های گوناگون اطلاعی تعلیمی و تربیتی، فرهنگی و تفریحی را از طریق امواج مقناطیسی نشر میکند.

۲۰- تلویزیون: وسیله ارتباط همگانی سمعی و بصری است که با پخش برنامه های گوناگون اطلاعی، تعلیمی و تربیتی، فرهنگی و تفریحی از طریق امواج مقناطیسی مزایا، مناظر و صحنه های زندگی را به صورت مشهود جلو نظرها قرار میدهد.

۲۱- سینما: وسیله ارتباطی و انتشاری است که تصاویر قبلاً ثبت شده را در داخل یک سالون یا محوطه، در معرض دید تماشاگران قرار میدهد.

۲۲- تیاتر: جای خاصی است که در آن نمایشنامه ها، اوپراها، تصاویر متحرک و امثال آن در معرض نمایش قرار داده میشود.

۲۳- نمایشگاه: محلیست که در آن نمایش تصاویر، آثار فرهنگی و هنری فرآورده های علمی و تخریکی امتعه تجارته و وسائل ورزشی و غیره به مقصد تماشای عامه صورت می گیرد.

۲۴- سرکس: جای است که در آن نمایش های اکروباتیک، نمایش بازی های حیوانات وحشی رام شده به مقصد هنرنمایی، سرگرمی و تفریح صورت می گیرد.

۲۵- جشنواره: بر گذاری نمایش های است به مناسب های خاص در مواقع معین.

ماده چهارم:

- (۱) اجازه تأسیس وسائل مندرج در جزء (۱۶) ماده سوم، تنها به اتباع کشور مطابق به احکام قانون داده میشود.
- (۲) نمایندگی های سیاسی خارجی، مؤسسات بین المللی و نمایندگی های آنها در افغانستان می توانند به طبع و توزیع بولتن خبری بعد از حصول اجازه وزارت اطلاعات و کلتور مطابق موازین دیپلوماتیک بپردازند.

ماده پنجم:

هر نشریه موقت دارای صاحب امتیاز و مدیر مسئول می باشد.

ماده ششم:

هر شماره نشریه موقت حاوی اسم نشریه، محل اداره، اسم و موضع مطبعه، نام صاحب امتیاز، اسم مدیر مسئول و تاریخ نشر می باشد.

ماده هفتم:

امضاء و هویت کامل صاحب اثر در اصل نسخه حتمی می باشد.

فصل دوم

وسائل مطبوع

ماده هشتم:

ملکیت و امتیاز تأسیس وسائل مطبوع تنها به اتباع، احزاب، سازمانها و دولت افغانستان مطابق احکام قانون داده میشود.

ماده نهم:

تأسیس کننده وسائل مطبوع مکلف است. بیان نامه حاوی مطالب آتی را جهت کسب اجازه، بوزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نماید.

۱- شهرت مکمله و محل سکونت درخواست دهنده.

۲- اسم نشریه و محل نشر آن.

۳- هدف و مرام نشراتی.

۴- لسانیکه نشریه به آن انتشار می یابد.

۵- اندازه سرمایه و منبع تمویل نشریه.

۶- قطع صحافت حداقل و حداکثر صفحات.

۷- تیراژ نشریه.

۸- اوقات نشر.

ماده دهم:

هر وسیله مطبوع دارای صاحب امتیاز و مدیر مسئول می باشد.

فصل سوم

مطابع

ماده یازدهم:

ملکیت و امتیاز تأسیس مطبعه به اتباع، احزاب، سازمان ها و دولت افغانستان، مطابق به احکام قانون داده میشود.

ماده دوازدهم:

درخواست دهنده تأسیس مطبعه مکلف است، بیان نامه حاوی مطالب آتی را جهت کسب اجازه بوزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نماید:

۱- شهرت مکمله و محل سکونت.

۲- اسم و محل مطبعه.

۳- لسانیکه توسط آن طباعت اجراء می گردد.

۴- انواع و اقسام ماشین آلات و تجهیزات طباعتی.

۵- اندازه و منبع سرمایه که در تأسیس و تدویر مطبعه بکار میرود.

ماده سیزدهم:

حکم مندرج ماده دوازدهم این قانون در مورد انتقال ملکیت مطبعه قابل تطبیق است.

ماده چهاردهم:

هیچ مطبعه نمیتواند بدون صاحب امتیاز و مدیر مسئول به کار آغاز و یا به آن ادامه دهد.

ماده پانزدهم:

اتباع، احزاب و سازمانهای اجتماعی افغانستان که خود مالک مطبعه نباشند، حق دارند، از مطابع دولتی و شخصی مطابق مقررات مالی و حسابداری مطبعه مربوط استفاده نمایند.

فصل چهارم

وسائل سمعی و بصری

ماده شانزدهم:

تأسیس و تدویر دستگاه های وسائل سمعی و بصری توسط اتباع احزاب، سازمانها و دولت افغانستان صورت میگیرد.

ماده هفدهم:

درخواست دهنده تأسیس و تدویر دستگاه های وسائل سمعی و بصری بیان نامه حاوی مطالب آتی را به وزارت اطلاعات و کلتور تقدیم مینماید:

۱- شهرت مکمله و محل سکونت.

۲- اسم و محل وسیله سمعی و بصری.

۳- نوع وسیله سمعی و بصری.

۴- هدف و مرام.

۵- اندازه سرمایه و منبع آن.

۶- کمیت و کیفیت ماشین آلات و تجهیزات.

ماده هجدهم:

هر وسیله سمعی و بصری مطابق احکام قانون دارای صاحب امتیاز و مدیر مسئول میباشد.

فصل پنجم

شرایط و مکلفیت های صاحب امتیاز

ماده نهم:

صاحب امتیاز واجد شرایط ذیل می باشد:

۱- داشتن تابعیت افغانستان مطابق احکام قانون.

۲- تکمیل سن هجده سالگی.

۳- حصول اجازه کتبی از وزارت اطلاعات و کلتور.

۴- نداشتن مأموریت رسمی دولتی، مگر اینکه صاحب امتیاز ارگان دولتی باشد.

۵- محروم نبودن از حقوق مدنی مطابق حکم محکمه ذیصلاح.

ماده بیستم:

صاحب امتیاز مکلف است، قبل از اجازه، بیان نامه خود را به ترتیبیکه در این قانون تصریح گردیده، بوزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نماید.

ماده بیست و یکم:

وزارت اطلاعات و کلتور مکلف است، در مدت حد اکثر یک ماه از تاریخ وصول بیان نامه، تصمیم خود را به درخواست دهنده ابلاغ نماید.

ماده بیست و دوم:

(۱) هر گاه درخواست دهنده تصمیم وزارت اطلاعات و کلتور را مبنی بر رد بیان نامه، مغایر قانون بداند، در مورد اجراءات ذیل صورت میگیرد:

۱- درخواست دهنده میتواند اولاً به کمیسیون بررسی مطبوعات مراجعه نماید.

۲- هر گاه درخواست دهنده به نظر کمیسیون بررسی مطبوعات قناعت نداشته باشد، میتواند در پیشگاه محکمه اقامه دعوی نماید.

(۲) کمیسیون بررسی مطبوعات مندرج فقره (۱) این ماده متشکل است از:

۱- نماینده مسلکی و با صلاحیت اکادمی علوم بحیث رئیس.

۲- نماینده مسلکی و با صلاحیت وزارت اطلاعات و کلتور به حیث عضو.

۳- نماینده با صلاحیت پوهنخی ژورنالیزم پوهنتون کابل، به حیث عضو.

ماده بیست و سوم:

نشریه، دستگاه و وسیله، حق صاحب امتیاز است، در صورت انتقال این حق به شخص دیگر، مراتب مندرج مواد (۱۹) و (۲۰) این قانون مجدداً طی میگردد.

ماده بیست و چهارم:

صاحب امتیاز مکلف است بعد از قول بیان نامه، حد اکثر طی مدت یکماه قبل از آغاز کار، مبلغی را قرار ذیل تحت تضمین وزارت اطلاعات و کلتور قرار دهد:

۱- در برابر امتیاز تلویزیون مبلغ (سی میلیون) افغانی.

۲- در برابر امتیاز رادیو، مبلغ (بیست میلیون) افغانی.

۳- در برابر امتیاز آژانس مبلغ (بیست میلیون) افغانی.

۴- در برابر امتیاز روزنامه، مبلغ (دو میلیون) افغانی.

۵- در برابر امتیاز جریده، مبلغ (یک میلیون) افغانی.

۶- در برابر امتیاز مجله، مبلغ (یک میلیون) افغانی.

۷- در برابر امتیاز مطبوعه، مبلغ (بیست میلیون) افغانی.

۸- در برابر امتیاز نشریه غیر موقوت (یک میلیون) افغانی.

۹- در برابر امتیاز سینما توگرافی، مبلغ (بیست میلیون) افغانی.

۱۰- در برابر امتیاز تیاتر، مبلغ (ده میلیون) افغانی.

۱۱- در برابر امتیاز جشنواره، مبلغ (یک میلیون) افغانی.

۱۲- در برابر امتیاز نمایشگاه، مبلغ (پنج میلیون) افغانی.

تضمین مندرج این ماده تا زمانی در حساب بانکی وزارت اطلاعات و کلتور قید می باشد که امتیاز و اجازه سلب نه گردیده باشد. در غیر آن مبلغ متذکره به تضمین دهنده اعاده میگردد.

ماده بیست و پنجم:

(۱) هر گاه صاحب امتیاز تا شش ماه بعد از حصول امتیاز، نتواند وسیله را که امتیاز آنرا حاصل نموده است، عملاً فعال سازد، امتیاز او از اعتبار ساقط می گردد.

(۲) در صورتیکه صاحب امتیاز وسیله را که امتیاز آنرا حاصل نموده، فعال سازد اما بعداً وسیله امتیاز آن برای سه ماه بدون عذر موجه از فعالیت بازماند. امتیاز او از اعتبار ساقط می گردد.

ماده بیست و ششم:

صاحب امتیاز در عین وقت، مدیر مسئول وسیله خود بوده میتواند مشروط بر اینکه واجد صفات مدیر مسئول باشد.

فصل ششم

شرایط و مکلفیت های مدیر مسئول

ماده بیست و هفتم:

مدیر مسئول واجد اوصاف ذیل میباشد:

۱- داشتن تابعیت افغانستان مطابق احکام قانون.

۲- تکمیل سن (۲۴) سالگی.

۳- داشتن تحصیلات مسلکی، یا تجربه حد اقل سه سال در رشته ژورنالیزم.

۴- محروم نبودن از حقوق مدنی به حکم محکمه ذیصلاح.

۵- نداشتن مأموریت رسمی دولتی مگر اینکه مدیر مسئول یک ارگان دولتی باشد.

ماده بیست و هشتم:

مدیر مسئول یک وسیله نشراتی نمی تواند، در عین زمان مسئولیت وسیله نشراتی دیگر را عهده دار گردد.

ماده بیست و نهم:

مدیر مسئول مکلف است تساوی حقوق انتقاد کننده و انتقاد شونده را در وسیله نشراتی مربوط بخود جداً رعایت نماید.

فصل هفتم

نشریات ممنوعه

ماده سی ام:

نشر مطالب ذیل در مطبوعات جواز ندارد:

- ۱- مطالبیکه موجب توهین دین مقدس اسلام، سائر ادیان و مذاهب گردد.
- ۲- مطالبیکه باعث هتک حرمت اشخاص گردد یا منافی عفت قلم باشد.
- ۳- اشاعه مضامین یا تصاویر قبیح و مستهجن که موجب فساد اخلاق عمومی شود.
- ۴- نشر مطالب، بغرض ضعیف ساختن اردوی افغانستان.

ماده سی و یکم:

هر عمل یا ترک آن که مطابق قوانین دولت حرم شناخته شده، ارتکاب و تحریک به ارتکاب آن بوسیله مطبوعات نیز، جرم شناخته میشود.

فصل هشتم

احکام جزائی

ماده سی و دوم:

به موجب این قانون صاحب امتیاز در حالی مسئول شناخته میشود، که مخالف محتوای بیان نامه خویش و احکام این قانون رفتار نماید.

ماده سی و سوم:

اشخاص حقیقی و حکمی که بدون رعایت احکام این قانون، به تاسیس و تدویر وسایل مطبوعاتی در قلمرو افغانستان بپردازند، علاوه بر مصادره وسیله مربوط، مرتکب ذیلاً به جزای نقدی محکوم می گردد:

(۱) هر گاه تأسیس کننده شخص حقیقی باشد:

۱- تلویزیون مبلغ (پانزده ملیون) افغانی.

۲- رادیو مبلغ (ده ملیون) افغانی.

- ۳- آژانس مبلغ (ده ملیون) افغانی.
 - ۴- روزنامه مبلغ (یک ملیون) افغانی.
 - ۵- جریده مبلغ (پنجصد هزار) افغانی.
 - ۶- مجله مبلغ (پنجصد هزار) افغانی.
 - ۷- مطبعه مبلغ (ده ملیون) افغانی.
 - ۸- نشریه غیر موقت مبلغ (پنجصد هزار) افغانی.
 - ۹- سینماتوگرافی مبلغ (ده ملیون) افغانی.
 - ۱۰- تياتر مبلغ (پنج ملیون) افغانی.
 - ۱۱- جشنواره مبلغ (پنجصد هزار) افغانی.
 - ۱۲- نمایشگاه مبلغ (دو ملیون) افغانی.
- (۲) هر گاه تاسیس کننده شخص حکمی باشد:
- ۱- تلویزیون مبلغ (هفده ملیون) افغانی.
 - ۲- رادیو مبلغ (دوازده ملیون) افغانی.
 - ۳- آژانس مبلغ (دوازده ملیون) افغانی.
 - ۴- روزنامه مبلغ (یک ملیون دو صد هزار) افغانی.
 - ۵- جریده مبلغ (هفتصد هزار) افغانی.
 - ۶- مجله مبلغ (هفتصد هزار) افغانی.
 - ۷- مطبعه مبلغ (دوازده ملیون) افغانی.
 - ۸- نشریه غیر موقت مبلغ (هفتصد هزار) افغانی.
 - ۹- سینماتوگرافی مبلغ (دوازده ملیون) افغانی.
 - ۱۰- تياتر مبلغ (هفت ملیون) افغانی.

۱۱- جشنواره مبلغ (هفتصد هزار) افغانی.

۱۲- نمایشگاه مبلغ (سه ملیون) افغانی.

ماده سی و چهارم:

(۱) مدیر مسئول صلاحیت دارد که از افشای اسم صاحب اثر خودداری کند.

در این صورت تمام مسئولیت ناشی از نشر اثر، به مدیر مسئول متوجه میگردد.

(۲) مقالات انتقادی در نشرات موقت، به اسم مستعار نویسنده نشر شده نمیتواند.

ماده سی و پنجم:

(۱) هر گاه صاحب اثر که قانوناً مستوجب تأدیب یا مجازات شناخته شده معلوم باشد، بحیث فاعل جرم تحت تعقیب عدلی قرار میگیرد، در این حالت مدیر مسئول بحیث شریک جرم تلقی میگردد.

(۲) هر گاه صاحب اثر معلوم نباشد، مسئولیت ناشی از نشر مطلب، تنها متوجه مدیر مسئول میباشد.

ماده سی و هشتم:

در صورتیکه صاحب امتیاز بجریمه نقدی محکوم گردد و در خلال یک ماه از تاریخ صدور حکم، جریمه نقدی را تأدیه نکند، مبلغ محکوم به از پولی که به تضمین گذاشته شده، اخذ میشود و هر گاه مبلغ تحت تضمین کافی نباشد، متباقی مبلغ محکوم به از دارائی محکوم علیه، مطابق به احکام قانون تحصیل میگردد.

ماده سی و نهم:

هر گاه صاحب امتیاز از شرایط بیان نامه خویش تخلف ورزد، بار اول تأدیب و در صورت تکرار با تعطیل وسیله نشراتی یا التوای امتیاز تا یکسال از طرف وزیر اطلاعات و کلتور و یا به سلب امتیاز توسط محکمه محکوم میگردد.

ماده سی و دهم:

تأدیب انواع ذیل را دارد:

۱- جریمه نقدی حسب احوال از (یکصد هزار الی دو ملیون) افغانی.

۲- تعطیل حسب احوال الی سه ماه.

- نشریه موقت تا سه شماره.

- وسائل سمعی و بصری تا سه هفته.

ماده سی و نهم:

هر گاه در اسناد تقنینی نافذه برای جرایم مندرج در این قانون، جزا پیشبینی نگردیده باشد، مرتکبین طبق احکام فقه حنفی شریعت اسلامی تعزیر می شوند.

فصل نهم

احکام نهائی

ماده چهل:

نشرات موقوت و غیر موقوت، فلم ها، نمایشنامه ها، ویدیو کست ها و امثال آن که از خارج توریذ میشود و همچنان فلم ها و نمایشنامه هائیکه توسط اتباع دول خارجی در افغانستان تهیه میگردد وقتی فروش، توزیع یا به نمایش داده شده میتواند که اجازه قبلی وزارت اطلاعات و کلتور را حاصل نماید.

ماده چهل و یکم:

تهیه فلم های سینماتوگرافی از طرف اتباع خارجی در افغانستان، مربوط به اجازه قبلی وزارت اطلاعات و کلتور میباشد.

ماده چهل و دوم:

(۱) وسایل ارتباط همگانی مکلف بداشتن اساسنامه میباشد که در آن اهداف، تشکیل، وظائف، مسائل مالی و غیره مطابق احکام مندرج در قانون مدنی درج میگردد.

(۲) وسائل ارتباط همگانی مکلف اند یک نسخه از اساسنامه خود را بوزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نمایند.

ماده چهل و سوم:

(۱) وزارت اطلاعات و کلتور مکلف است، ادراه را به مقصد انسجام امور مربوط به ثبت و سجل وسایل ارتباط همگانی، ایجاد نماید.

(۲) وظائف و صلاحیت های اداره مندرج در فقره (۱) این ماده، توسط لائحہ تنظیم میشود.

ماده چهل و چهارم:

وزارت اطلاعات و کلتور مکلف است به منظور حفظ مبالغ تضمینی، حساب بانکی خاص را در یکی از بانکهای دولتی افتتاح نماید.

ماده چهل و پنجم:

به منظور این قانون، حزب و سازمان اجتماعی نهاد حقوقی و اجتماعی میباشد که طبق احکام قانون تسجیل گردیده باشد.

ماده چهل و ششم:

به منظور تحقق جریان آزاد مطبوعات، وزارت اطلاعات و کلتور، برای نمایندگان وسائل ارتباط همگانی داخلی و خارجی تسهیلات ممکنه را فراهم میسازد.

ماده چهل و هفتم:

صاحبان امتیاز و مدیران مسئول وسائل ارتباط همگانی که قبل از انفاذ این قانون بکار آغاز نموده اند، مکلف اند، در خلال مدت دو ماه از تاریخ انفاذ آن احکام و شرائط مندرج این قانون را در فعالیت های خویش رعایت نمایند.

ماده چهل و هشتم:

احکام این قانون بر طبع و نشر کتب درسی و علمی مکاتب و مؤسسات تحصیلی و تحقیقی عالی و مسلکی تطبیق نمیشود.

ماده چهل و نهم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد و با انفاذ آن قانون مطبوعات منتشره جریده رسمی شماره (۷۶۹) مؤرخ (۱۶) میزان سال ۱۳۷۳ هـ. ش ملغی^۱ شمرده میشود.